A la cuina

Per PepMaria el dt., 02/10/2012 - 09:00

Dos quarts de nou del vespre. La Montse està preparant el sopar a la cuina de casa. Fa el peix a la planxa mig mecànicament, mentre treu el pa del calaix i els tomàquets de la nevera... De sobte s'obre la porta de casa, i un moment més tard apareix per la cuina la filla gran, la Clara, que ve de la feina a la Ràdio local. Petó. - Com t'ha anat? Xerradeta...A l cap d'uns moments, la Montse mira l'hora, treu el cap al passadís i li crida a la filla petita: - Bet, vine, va, que avui et toca parar la taula! Mentrestant, la Clara, que està remenant per la nevera, li pregunta a la Montse:- On era aquesta tarda la Marta?- No ho sé, crec que preparant el Treball de Recerca amb un professor de sociologia. El que també fa tard és ton pare - respon la Montse mentre frega el tomàquet al pa i tomba el peix. Et sona aquesta història? Potser amb altres detalls i circumstàncies, es repeteix en moltes cases. (Per cert, sento que en el relat en Jordi arribi tard i no estigui fent ell el sopar). En qualsevol cas, la cuina és un lloc molt especial:1. La perspectiva del menjar aviva els desigs primaris i relaxa tensions.2. L'atenció repartida entre tasques diverses fa fugir les cabòries.3. A la cuina no hi ha formalitats (com al menjador) i per això ens hi podem relaxar i hi poden sorgir confidències. Quantes històries no podrien explicar les parets de la cuina de casa teva? Espai de distensió, de confidència i d'intimitat... Potser per això deia Teresa d'Àvila que "Entre los pucheros anda Dios".*· Quins espais físics tinc jo , per a la distensió, la confidència i la intimitat? · Quins sentiments hi experimento normalment? · Com puc aprofitar millor aquests espais? · N'he de potenciar algun en concret?*